

PUUR

Hef & Erik Jan Harmens

PUUR

Nijgh & Van Ditmar
Amsterdam

www.nijghenvanditmar.nl

Copyright © Hef en Erik Jan Harmens 2022

Omslag Yousef Gnaoui

Omslagfoto Marc de Groot

Typografie Zeno Carpentier Alting

NUR 320 / ISBN 978 90 388 1180 2

Inhoud

Smooth boy	11
De gangsterste mensen zijn meestal relaxte mensen	14
Hoe ik me voelde zou iets kunnen zijn waar je om zou kunnen huilen	17
Give me the fucking chocolate	20
Ik droomde dat ik zou wonen als in de Ikea	23
Met Anti's fok je niet	28
Als ik aan dat moment terugdenk, doen mijn vuisten pijn van het ballen	31
De block was mijn plek toen ik nog geen binnen had	33
Soms geloofde ik dat God iemand op mijn pad zette om van te stelen	36
Eigenlijk ben ik een koude guy	41
Ik mis mijn moeder het meest als ik knopen moet doorhakken	44
De blikjes cola in de koelkast durfde ik niet aan te raken	46
Mensen zijn niet ready om het samen te doen	48

Rap en mijn broer kwamen op hetzelfde moment in mijn leven	51
Fuck die shit, dacht ik, ik wil naar THC luisteren	54
In één dag veranderde ik van een nobody in een somebody	57
Nu ik een mens had gemaakt, voelde ik me pas echt een mens	61
Ik kan me gewoon bijna niet meer voorstellen dat ik echt weer zou gaan houden van een vrouw	64
We waren broers, maar nu waren we ook elkaars concurrenten	69
Onze positie nu had maal tien kunnen zijn	74
Ik zag dat ik mijn leven kon veranderen als ik zou gaan rappen	76
Bij <i>Boyz in de Hood</i> gaat het alleen maar om real zijn	79
Adje is echt de artiest, ik ben vóór alles een hosselaar	82
Er is altijd een woord	84
Twee muntjes in dezelfde zak hoor je rinkelen	88
Bitches die in het zwembad twerken, bitches die boeken lezen	91
Het was alsof mijn moeder had gewacht tot ik weg was	95
Feis was wel iets gangsterder dan ik	97
Soms weet ik gewoon niet meer waar ik voldoening uit moet halen	103
Zonder jonko gaat mijn mind naar duizend plekken tegelijk	107
Nog even playstationnen is mijn moment in de catacomben	111
In de hood is december een hete maand	115
Ik heb nog steeds heel veel love voor de hood	118

Ik ben een guy die op de juiste momenten uit dingen stapt	123
God wil dat je vanaf nu niet meer naar de hood gaat	127
Ik kijk op niemand in de hood neer, want ik was vroeger net zo	131
Ik vraag me wel af hoe je 's nachts kunt slapen als je overdag schrijft dat alle rappers criminelen zijn	134
Meteen na het klaarkomen ben ik met mijn natte dick mijn onderbroek al aan het aantrekken	138
Als ik vergeet wie ik aan het neuken ben in het donker, mis ik wel echt diepgang	141
Als Killah me nu zou nakken, hou ik nog steeds van 'm	143
Ik kan gewoon naar Schiphol zonder bang te zijn om er bij de paspoortcontrole uitgehaald te worden	149
Ik dacht: fuck deze waggie	156
Heel veel dingen in mijn carrière zijn gebouwd op flaws van anderen	159
Geld betekent niks voor mij als ik het niet met anderen kan delen	162
Ik ben gewoon Hef	165
Ineens belde die mattie van me: Shiiiiit, sorry, ik ben mijn gun vergeten	169
Iemand zei: Wat als Memphis 'm nou wel had hard gemaakt bij 101 Barz? Maar dat kán dus niet	172
Ik ben altijd op tijd, maar wel echt nét op tijd	175
Er komt een dag dat er tweehonderd man voor mij komen en vijftienhonderd voor een andere guy	180

Als ik een politiesirene hoor, denk ik dat ze me komen halen	189
Als niemand kijkt zie je hoe iemand echt is	193
Ook met rappers met wie ik niet cool ben, ben ik cool	195
Soms ben ik zo moe van al dat nadenken	198
Alles rust op mijn schouders. Alle verantwoordelijkheid, voor iedereen	200
Soms word ik gek van mijn gedachten, die alle kanten op gaan	204
Misschien wil ik dat een vrouw onafhankelijk is, maar ook weer niet zonder mij kan leven	206
Er zit maar een dun lijntje tussen haat en liefde	208
Waar ik vandaan kom is de regel: als je geen money hebt, shut the fuck up	211
Als wij money hebben gaat ons kontje kriebelen	215
Ik ben de beste vriend van heel veel mensen en al die mensen doen dingen voor me die horen bij iemands beste vriend zijn	220
Ik denk dat Turk zo vaak verlaten is, dat hij zich niet meer durft te committen	223
Als mijn moeder Crooks en mij nu zou zien, zou ze trots zijn	231
Mensen die de bodem hebben gezien, weten hoe het is om aan de grond te zitten	234
Ik ben iemand, als ik cool ben, ben ik gewoon cool	241
Morgen is niet beloofd	246
Dank	249
Woordenlijst	253

*I remember back in time
before all the homies died
before all the dollars and nines
I knew that I was goin' somewhere
let me take you back in time*

The Notorious B.I.G. ('Biggie')

*dit leven gaat voorbij
er is zo weinig tijd, dus leef, want jij bent vrij
maar doe het wel verstandig
maak de mensen blij
dan zul je echt gelukkig zijn*

André Hazes

Smooth boy

Ik ben geboren in Rotterdam-Oost, in een ziekenhuis dat niet meer bestaat. Mijn ouders leerden elkaar kennen op een feestje. Mijn vader vond zichzelf een smooth boy, liep rond met een fucking grote afro. Volgens mij dacht hij dat hij de mooiste man op de wereld was. Hij woonde met de moeder van Adje, mijn oudere broer die eigenlijk mijn halfbroer is, maar heeft mijn moeder er zeg maar bij gefixt, omdat hij op zoek was naar het wilde leven. Dat leven kreeg hij bij mijn moeder, zij was echt een gangstervrouw.

Acht jaar lang woonde mijn vader doordeweeks bij Adje in Amsterdam, in het weekend bij mijn moeder. Net voor ik geboren werd ging hij permanent bij haar wonen. Mijn moeder had al twee dochters, allebei van een andere man. Die beschouwen mijn vader als hun échte vader, omdat hij meer dan vijftwintig jaar voor ze gezorgd heeft alsof het zijn eigen kinderen waren. Wat dat betreft is mijn vader wel echt een man geweest.

De familie van mijn moeder komt van Bonaire, die van mijn vader uit Suriname. Ze groeiden allebei op op Curaçao. Mijn vaders vader was moslim en heeft hem laten besnijden; dat wilde mijn vader bij mij ook, maar mijn moeder was tegen. Mijn moeder had indianen-roots, wat de reden is dat ik wat makkelijker haar heb en een lichtere huidskleur. Sommige donkere mensen zeggen: een bétère kleur. Dat is best raar om te zeggen. Héél donker vinden ze niet supermooi; een mix zoals ik, met een iets lichtere huidskleur en haar dat krult maar niet kroest, dat is dan beter. Fucked up, ik weet het.

De man die mijn moeder heeft opgevoed, mijn opa zeg maar, was best een racistische man. Tegen hele donkere kinderen praatte hij niet. Hij is ergens in de negentig, loopt gewoon nog rond in z'n korte broek. Als ik naar Curaçao ga geef ik hem een paar honderd Antilliaanse guldens, maar hij is dement, dus vaak weet hij helemaal niet dat ik het ben die 'm geld geeft.

Mijn echte naam is Julliard Frans. Julliard werd Juul, mijn moeder zei altijd: *Zjuul*. Later toen ik ging rap-pen noemde ik me Bundy, naar Al Bundy, uit *Married with Children*, en ook Juul Hefner, naar Hugh Hefner, de oprichter van *Playboy*. Afgekort werd dat: Juul Hef, maar toen vond ik dat 'Juul' toch een beetje soft. Dus liet ik dat weg en werd het Hef. Adje heeft hier ook een rol in gespeeld. Hij legde me uit dat het goed is om een korte artiestennaam te hebben. De naam Hef kun je bijna niet vergeten, zelfs al zou je het willen.

Als je Hef intikt op YouTube krijg je meteen mij, er is niks anders. Behalve dan de Koningshavenbrug in Rotterdam, die als bijnaam De Hef heeft. Ik heb een paar keer een fotoshoot vóór die brug moeten doen, nu weiger ik dat. Geen zin meer in. Sowieso doe ik geen interviews meer met kranten. Ze verdraaien toch alleen maar wat je zegt.

De gangsterste mensen zijn meestal relaxte mensen

‘Hosselen’ betekent: van niets iets maken. Dat heb ik van huis uit meegekregen. Toen ik klein was woonden we in Spijkenisse en verkochten mijn ouders drugs. De kilo’s werden thuisbezorgd, mijn vader en moeder maakten er samen pakjes van. Al vroeg leerde ik dat je niet zomaar de voordeur open mocht doen als de bel ging; je moest eerst weten wie erachter stond. Wij kennen dat touwtje uit de brievenbus, waar ze het in Nederland vaak over hebben als ze aan vroeger denken, maar dat touwtje hing alleen uit de brievenbus als het kon. Als mijn pa nieuwe pakjes aan het maken was, hing het er niet.

Mijn pa reed een splinternieuwe BMW, die ineens kapot was. De volgende ochtend lazen we op Teletekst over een automobilist die was achtervolgd door de politie, dat bleek hij te zijn geweest. In Spijkenisse hadden we de beste jaren die ik me kan herinneren. Als ik foto’s uit die tijd zie, zie ik hoe mijn ouders in de woonkamer zaten: mijn vader met zijn voeten op tafel (dat doe ik nu

ook altijd), mijn moeder ernaast. De afstandsbediening binnen handbereik, daar mocht niemand aankomen. Zo zaten ze als ze thuiskwamen van hun werk, helemaal kapot.

Ze waren heel erg close en we hadden altijd genoeg geld. Mijn moeder had een bakje waar ze het losgeld in stopte waarmee de junkies hadden betaald. Dat was mijn go to-spot, net voor ik naar school ging. Nam ik daar een handje uit en kocht ik voor mijn vriendjes friet of snoep. Daardoor was ik op de basisschool fucking populair. Ik kreeg alle kleding die ik wilde en de junkies brachten ook allemaal spullen mee. Videobanden bijvoorbeeld, ik had de *Turtles*-collectie helemaal compleet. In die tijd had ik allemaal shit die ik daarna niet meer had.

Onveilig heb ik me nooit gevoeld thuis. De gangsterste mensen zijn meestal relaxte mensen. Alles ging rustig en met respect, maar dat was in de nineties, een heel andere tijd dan nu. Het was nog niet met guns. Natuurlijk waren er weleens junks die niet wilden betalen, maar het was nog niet zo dat mensen bij je thuis kwamen om je drugs te stelen. Elke avond keken we met het hele gezin *Goede Tijden, Slechte Tijden* en in het weekend *All You Need Is Love*. Voetbal keek ik stiekem met mijn pa, dan ging ik achter 'm zitten zodat hij me niet zag. Mijn moeder wilde altijd criminele dingen kijken, *Opsporing Verzocht*, dat soort shit. En ook *Vermist* en *Spoorloos*. Mijn moeder hilde nooit, behalve als ze naar die programma's keek.

Ik zou mijn ouders niet per se drugsdealers noemen, ook al is er een periode geweest waarin dat het grootste deel van hun inkomen was. Ze hebben veel meer gedaan in life dan alleen dat, dus ik zou eerder zeggen dat ze hosselden. Geld verdienen, providen, zorgen dat iedereen te eten had. Ze gingen superlekker qua drugs dealen, maar als ze een niveau verder hadden willen gaan hadden ze gefocust moeten zijn en op dat gebied de juiste moves moeten maken. Connecties zijn superbelangrijk in die wereld, maar daar investeerden ze niet in, en op een gegeven moment gaan mensen haten en je verraden. Mensen belden met de Sociale Dienst: Die en die mensen, daar en daar, die verkopen drugs. Dus toen hadden mijn ouders ineens een schuld aan hun broek van zoveel duizend euro, omdat ze vier, vijf jaar onterecht een uitkering hadden ontvangen.

Hoe ik me voelde zou iets kunnen zijn waar je om zou kunnen huilen

Van mijn vijfde tot en met mijn achtste ging het allemaal fucking goed, maar vanaf mijn achtste, negende ging het allemaal fucking fout. Mijn ouders werden verraden en moesten ineens van alles betalen, dus we moesten maken dat we wegkwamen. Dat kon toen nog, dat je heet was in Spijkenisse en verhuisde naar een andere stad en dan weer even cool was.

De bestemming werd Amsterdam-Zuidoost en dat was geen prettige periode, er zijn ook amper foto's van. We zijn duizend keer verhuisd daar, van de ene plek naar de andere. Soms woonden we bij iemand in en hadden we één kamer waar we allemaal sliepen: mijn ouders, mijn zus, mijn broertje en ik. Mijn oudste zus was toen al uit huis.

Mijn ouders hadden soms wel drie banen, dus we waren veel alleen. Soms ging 's ochtends vroeg de bel en werd er een klein jongetje naar binnen geduwd. Dan zei mijn moeder tegen de moeder van dat jongetje: Is

goed hoor, ik pas wel op 'm. Zodra die moeder weg was zei mijn moeder: Passen jullie vandaag even op deze n____? En dan ging zij werken en zaten wij de hele dag met dat kind opgescheept. Aan het einde van de middag was mijn moeder dan weer net op tijd terug als die moeder haar kind kwam ophalen.

Als we alleen thuis waren en niks te doen hadden, gingen we zo op bed liggen dat we door het raam naar de wolken konden kijken. Zagen we daar allemaal shit in: een muis, een beer, een ster. We hadden geen speelgoed of computers, dus dan word je creatief. Soms deden we tikkertje of gingen we voetballen. De bal maakten we zelf, van de Pampers van Crooks, mijn broertje. We waren ook creatief met eten. Soms hadden we maar twee dingen in huis: Oma's Cake en chocopasta. Niet echt een combinatie, maar het werd een van onze lievelingssnacks.

Op school werd ik gepest omdat we skeer waren en ik niet de juiste kleding had. Schoenen van de Bristol of van de Schoenenreus. De rijkere kinderen kregen schoolmelk, de armere niet. Ik kreeg een pakje appelsap mee naar school van een of ander vaag Duits huiskmerk. Ging ik de rijke kinderen ervan overtuigen dat *Apfelsaft* beter was dan schoolmelk. Zo maakte ik van niets weer iets.

Als we 's avonds na het eten tv-keken, vertelde mijn vader tijdens de reclame wat voor een fucked-up dag hij had gehad en daarna vertelde mijn moeder wat voor een fucked-up dag zij had gehad en daarna dacht ik: laat ik dan maar mijn bek houden. Ik creëerde een soort

schild. Hoe ik me voelde zou iets kunnen zijn waar je om zou kunnen huilen. Misschien heb ik de pijn van die tijd nooit verwerkt, maar je hebt twee soorten pijn: pijn die pijn doet en pijn waar je sterker van wordt. Voor mij valt alle pijn in de tweede categorie.

Het gepest worden heb ik gebruikt om te worden wie ik nu ben; uiteindelijk heeft het me dus ook joy gebracht. Soms voelde ik me er kut over. Dan wilde ik daar met mijn moeder over praten, maar dan zei ze: *Man up*, man! Dit is life! Als kids met je fokken, beat 'em up!

Give me the fucking chocolate

We hadden weinig geld in Zuidoost. Mijn moeder had een truc, die nu niet meer werkt: dat je buiten bij de geldautomaat van de bank je rekening leegpint en meteen daarna binnen aan de balie dat bedrag nóg een keer opneemt. Nu wordt zoiets meteen verwerkt, maar vroeger zat daar tijd tussen.

Ik heb een foto uit die tijd waarop je mijn vader ziet met een Afrikaanse vrouw met wie hij net getrouwd is. Dat was een schijnhuwelijk, mijn moeder was dan weer getrouwd met de man van die vrouw. Een echte gangster-actie, ze waren er heel eerlijk over. Mijn moeder zei: Ik ga trouwen met deze man, als de politie komt zeg je dít, als de juf je iets vraagt moet je dát zeggen. Voor mij werkte het prima, want ik wist wat er van me verwacht werd.

Af en toe kwamen die man en vrouw van dat schijnhuwelijk money brengen; dan wisten wij dat we voorlopig weer even goed zaten. Gingen zij in de woonkamer

met mijn ouders praten terwijl hun zoontje met ons kwam spelen. Hij had altijd chocola bij zich, of speelgoed, dingen die wij niet hadden. Terwijl mijn ouders zijn ouders afpersten in de woonkamer, waren wij die kleine in de slaapkamer van alles aan het aftroggelen. Ik was nog geen tien, maar siste tegen hem: Where's my fucking chocolate? Give me the fucking chocolate! Wat ik óók zei was: Next time, you bring more!

Toen we in Eeftink woonden, een flat in Zuidoost, woonden we vlak bij Adje. Mijn moeder kwam hem weleens tegen, met zijn moeder, maar dan draaide ze zich om.

In Zuidoost stopte ik op een gegeven moment met kind zijn. Qua leeftijd was ik het nog wel, maar in mijn mind was ik al volwassen. Als ik wakker werd ging ik eerst zelf douchen, daarna mijn broertje helpen met douchen en aankleden. Ik zorgde dat hij zijn tanden poetste en maakte brood voor ons voor op school. Als ik thuiskwam ging ik de rijst wassen, legde ik de kip in het water met azijn en citroen erbij, zodat mijn moeder als ze thuiskwam van haar werk meteen kon koken.

Een keer hoorde ik mijn tante tegen mijn moeder zeggen dat haar zoon was opgepakt voor stelen. Dus ik later aan dat neefje vragen: Hoe doe je dat? Gingen we samen naar de winkel, liet hij zo een Snickers in zijn mouw verdwijnen. Vanaf dat moment was ik een dief. Mijn blik was geopend. Nooit zou ik nog uit een winkel met niets naar buiten komen.

Ik ging stelen om de last bij mijn moeder weg te halen. Ik dacht: dan hoeft zij minder dingen voor me te kopen. Toen ik veertien was kreeg ik het geld voor nieuwe patta's bij elkaar door telefoons te stelen en die door te verkopen. Daar vijftien gulden, daar twintig gulden. Hetzelfde gold voor knikkers, Pokémon-kaarten: al die shit waar mijn moeder geen idee van had wat het kostte. Dacht ze dat ik die dingen geruild had of zo. Ik was wel zo slim om niet elke week met nieuwe spulletjes naar de osso te komen.

Ik had al snel door dat je niet zomaar een winkel binnen kon lopen en weer naar buiten kon lopen, dat viel op. Maar als mijn moeder me voor een brood naar de winkel stuurde, kon ik dat brood kopen en daarnaast drie pakken Sultana's en een zak M&M's pikken. Ik had ook een truc: de meeste dieven kijken niemand aan en hopen dat ze niet worden gepakt, maar ik keek iedereen juist recht in de ogen.